

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Csonka Ernő ügyvéd által képviselt F. Város Önkormányzata I.r. és dr.Mag Gusztáv ügyvéd által képviselt A. E. II.r. felpereseknek a Közép-magyarországi Regionális Államigazgatási Hivatal I.r.és MOL Magyar Olaj és Gázipari Nyrt. II.r. alperesek ellen bányaszolgálatom ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2009. július 14. napján kelt 18. és 2009. október 30. napján kelt 23. sorszámú végzéseivel kijavított 2009. június 4. napján kelt 8.K.26.149/2008/16. számú jogerős ítélete ellen a II.r. alperes 22. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelme folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 8.K.26.149/2008/16. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a II.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-II.r. felperesnek fejenként 20.000.- (azaz húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a II.r. alperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 26.000.- (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

A felperesek egyenlő arányú tulajdonában állt a belterület 2595/1 hrsz-ú 20 ha 5299m² területű közművesítetlen belterületi szántó, mely a kisajátításkor parlagon volt. A terület a helyi rendezési terv szerint ipari övezet. Az ingatlan 2659 m²-es területét gázszállító vezeték létesítése érinti. E részt a megvalósítást követően építési tilalom, a mezőgazdaságot érintő és egyéb (tűzrakási, robbantási, stb.) korlátozás terheli. A II.r. alperes a csővezeték megvalósítása érdekében bányaszolgalmi jog alapítása iránt kérelmet adott be az I.r. alpereshez.

Az I.r. alperes 2005. május 26-i 81-115-7/2005. számú határozatával a területre bányaszolgalmi jogot, egyúttal I.-II.r. felperesnek fejenként 132.950.- forint kártalanítást állapított meg. A határozatát a közigazgatási eljárásban kirendelt szakértő véleményére alapította, aki a vezetékkal érintett rész 2 %-os értékcsökkenését állapította meg azzal, hogy a szolgálommal nem terhelt terület értékcsökkenést nem szenvedett. Egyebekben az ingatlan négyezetméter árát 5.000.- forintban határozta meg.

A határozat felülvizsgálata iránt - annak megváltoztatását kérve - a felperesek nyújtottak be keresetet, melybe a jogalapot nem vitatva a kártalanítás összegének felemelését kérték.

A megyei bíróság a 22. számú ítéletével a keresetet elutasította, mely ítéletet a Legfelsőbb Bíróság Kfv.II.39.126/2007/8. számú végzésével hatályon kívül helyezte és az elsőfokon eljáró bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Észlelte a Legfelsőbb Bíróság, hogy a kisajátítási eljárásban alkalmazott és a perben kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleménye között a forgalmi értékcsökkenés kimutatása körében lényeges különbség tapasztalható, mely eltérés bírói mérlegeléssel nem küszöbölhető ki, jóllehet a bíróság tévesen ezt a módszert alkalmazta az ítélete meghozatalakor. Az eltérés azonban szakkérdésben jelentkezett, mely különbség ilyen módszerrel nem küszöbölhető ki, ezért a Legfelsőbb Bíróság a szakvélemény kiegészítésének elrendelésére utasította az új eljárásban a megyei bíróságot. A megismételt eljárásban a megyei bíróság az alperes határozatát megváltoztatta és - mérlegeléssel - személyenként 4.658.145.- forint többletkártalanítást állapított meg - elfogadva az igazságügyi szakvéleményében megjelölt értékcsökkenést.

Az ítélet ellen a II.r. alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy nem vitatja az ingatlanforgalmi szakértők által megállapított négyzetméter árát, de az ingatlanra csak az eddigi művelési ágnak megfelelő kártalanítást lehetne megállapítani. Hivatkozott arra is, hogy az ítélet több eddig ki nem javított elírást tartalmaz. Kifogásolta, hogy a jelen eljárás előzményi szakában az igazságügyi szakértő véleménye a felhasznált véleményétől eltért. Jogszabálysértésként a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 38.§ (5) bekezdését és az ennek végrehajtására kiadott 203/1998.(XII.19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 23/A.§-át jelölte meg.

Az I.r. és II.r. felperesek ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérték.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Btv. 38.§ (5) bekezdés egyebek mellett kimondja, hogy a bányaszolgálat alapítására irányuló eljárásra a kisajátítási eljárás szabályait kell alkalmazni. A Vhr. 23/A.§-ának (3) bekezdése szerint a kártalanítás mértékét a szolgálat alapítása szerinti időpontban, igazolt használat korlátozása miatt beálló, tényleges kár alapján kell meghatározni.

A kisajátításról szóló 1976. évi 24. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Tvr.) 1.§-a értelmében a törvényerejű rendelet célja, hogy az általa meghatározott közérdekű célra kisajátítás útján kivételesen lehetővé tegye - azonnali, teljes és feltételen kártalanítás ellenében - nem állami tulajdonban lévő ingatlanok tulajdonjogának megszerzését az állam vagy helyi önkormányzat részére. Kisajátításkor az ingatlan forgalmi értékének változására tekintettel kell megállapítani a kártalanítás összegét. Ez azt jelenti, hogy az egész ingatlan forgalmi értékére vonatkozó értékváltozást figyelembe kell venni a kártalanítás összegének meghatározásánál. A kisajátítási eljárásban alkalmazott szakértő és az igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő is ezen érték meghatározásánál helyesen azt a módszert alkalmazta, hogy meghatározta a szolgálommal érintett terület rész értékvesztését és ezt vetítette rá az egész ingatlanra.

A Tvr. végrehajtásáról szóló 33/1976./X.5./ MT rendelet 25. § /1/ bekezdésének b/ pontja alapján a kisajátítással kapcsolatos értékvesztésként meg kell téríteni az ingatlan egy részének kisajátításakor a visszamaradó rész esetleges értékcsökkenését is. Ennek során a Legfelsőbb Bíróság KK 5. számú állásfoglalásának V. pontjában foglaltakat is figyelembe kellett venni.

A megyei bíróság a megismételt eljárásban az ítélete meghozatalánál a Pp. 206. §-a alapján a kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleményében foglaltakat fogadta el a kártalanítás összegének meghatározásánál és ítélete indokolásában megfelelő magyarázatot adott arra, hogy miért a perben kirendelt igazságügyi szakértő véleményét fogadta el, és miért mellőzte a kisajátítási eljárásban kirendelt szakértő véleményében foglaltakat a szolgalmi joggal érintett és a fennmaradó terület értékvesztésének megállapítása körében.

A bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálati eljárásában eredményesen csak akkor támadható, ha a tényállást a bíróság okszerűtlenül mérlegelt bizonyítékok alapján iratellenesen állapította meg. Ilyen hibában azonban a megyei bíróság ítélete nem szenvedett, ezért nem sértette meg a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket és a felperes felülvizsgálati kérelmében megjelölt jogszabályokat sem.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a megyei bíróság ítéletét a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A II.r. alperes a Pp. 78.§-a alapján köteles az I.r. és II.r. felperes 79.§-a szerint felszámítható felülvizsgálati költségeinek megfizetésére.

A II.r. alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdésébe, a 39.§, 40.§-aiba foglaltaknak megfelelően és a 64.§-a szerint alkalmazandó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2009. június 29.

Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács Ákos sk. előadó bíró, dr.Kovács András sk. bíró